

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

& dixit & vocavit manu eius & tenuis foras omnes eiecit verò ipse 54
הו דין אפק לכלנש לבר וחודה באודה וקרא ואמר
& suscepti surrexit & statim Spiritus eius & reuerfus est surge puella
& וקרא ישוע לתרעסרתה ויהב להון חילא ושולטנא
admon. verò ipse parentes eius & obstupuerunt ad māduca ndū ei vt darent
דנתלון לה למאכל : 56 ותמהו אבהיה הו דין זהר
q factum fuerat id dicerent non vt euiquam eos
אנון דלאנש לא נאמרן מדסדהו :

9 Caput

קפלאון ט

& de Apostolis surrectionem post quintz in sabbatho vnius ad vesperam
דרכשנה דחד בשנה דה דבתר קימתא ודשליחה

& imperium virtutem eis & dedit dodecadē suam Iesus & vocauit
וקרא ישוע לתרעסרתה ויהב להון חילא ושולטנא
eos & misit sanandi & morbos demonia omnia in
על כלהון שארית וכודהנה למאסיו : 2 ושראנון
& dixit infirmos & sanarent Dei regnum vt predicarent
למכרוו מלכותה דאלהא ולמאסיו כריהה : 3 אמר
peram neque virgam non ad iter feretis non quicquam eis
להון מדס לא תשקלון לאורחא לא שבטא ולא תרמלא
vobis sint tunicæ duæ neque argentum neque panem neque
ולא לחמא ולא כספא ולא תרתין כותינין נהוין לבון :
& illinc estote illuc eritis introeuntes domum & in quam
ולא אינא ביחיתא דעאלון אנתון לה תמן הוו ומן תמן
ex eritis exeuntes cum vos exceperint qui non & illi exite
פוקו : 5 ולמן דלא מקבלון לבון מא דנפקין אנתון מן
in testimonium aduersus eos excutite pedib. vest. a puluerē etiam illa ciuitate
מדינתא הו אף חלא מן רגליכון פצו עליהון לכהרואתא
& ciuitates pagos erant & perlustrātes apostoli & exierunt
ונפקו שליחה ומתברכין הוו בקוריא ובמדינותא
6
Ioco in omni & sanātes erāt & euangeliz.
ומסברין הוו ומאסין בכל דוך :

C A P. I X.

1 CONVOCATIS autē Iesus duodecim Apostolis, dedit illis virtutem & potestatem super omnia demonia, & vt languores curarent;
2 Et misit illos predicare regnum Dei, & sanare infirmos.
3 Et ait ad illos, Nihil tuleritis in via, neque virgam, neque peram, neque panem, neque pecuniā, neque duas tunicas habeatis.
4 Et in quancūque domum intraueritis, ibi manete, & inde ne exeat.
5 Et quicumque non receperint vos: exeuntes de ciuitate illa, etiam puluerem pedum vestrorum excutite in testimonium supra illos.
6 Egressi autem circuibant per castella euangelizantes & curantes vbique.

54 αὐτὸς δὲ δεξασάων ἕλω πάντα, ἔ κρατήσας τὴν χερὰς αὐτοῦ, ἐφώτισε, λέγων, ἢ τίς ἐξείρη 55 &
ἠπείστε ἐγὼ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, ἔ διήταξεν αὐτῷ δεξασαί φαμίην. 56 & ἐξέστρεψεν οἱ γαρ
αὐτοῦ αὐτοῦ δὲ δὲ παρρησιασεν αὐτοῦ μνησὶ ἐιπὼν τὸ κεραιος.

Kap. 9.

1 Σὺν καλεσάμενος δὲ τοῖς δωδεκά μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐδωκεν αὐτοῖς δυνάμειν καὶ ἐξουσίαν ἅσι πάντα τὰ διαβόλαια,
& τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. 2 ἔ ἀπέστειλεν αὐτοῖς κηρύσσασθαι τὸ βασιλεῖαν τοῦ θεοῦ, ἔ ἰσθῶν τοῖς ἀσθενοῦσιν.
3 ἔ εἶπεν αὐτοῖς, μὴ δύνετε εἰς τὴν ὁδοῦ, μὴ δὲ ἔχειτε χρῆμα, μήτε ποδήματα, μήτε ῥάβδον, μήτε
ἀλλὰ δύο χιτῶνας ἕνα. 4 ἔ εἰς ἐν δὲ οἴκῳ εἰσελθόντες, ἐκεῖ μῆνετε, ἔ ἐκεῖθεν ἐξέλθετε. 5 ἔ ὅσοι ἐὰν μὴ
δέξωσιν ὑμᾶς, ἐξέλθετε ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἔ πν ἔκρουσθε ἀπὸ τοῦ πνεῦμα ὑμῶν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης
ἐπὶ τὸ γῆ. 6 ἐξελθόντες δὲ περιεστράτετε ἐν ταῖς πόλεσιν, ἐ ἀγγελλέτε τὸ εὐαγγέλιον καὶ θεραπεύετε πάντας τὸν ὄντα.

7 Audiuit autem Herodes tetrarcha omnia quae fiebant ab eo: & hesitabat, eo quod diceretur à quibusdam, Quia Ioannes surrexit à mortuis.

8 Aquibusdam verò, Quia Elias apparuit: ab alijs autè, Quia propheta vnus de antiquis surrexit.

9 Et ait Herodes, Ioannem ego decollavi: quis est autè iste de quo ego talia audio? Et quarebat videre eum.

10 Et reuersi Apostoli, narrauerunt illi quaecunque fecerunt: & assumptis illis secessit seorsum in locum desertum, qui est Beth saidz.

11 Quod cum cognouissent turbæ, secutæ sunt illum: & excepit eos, & loquebatur illis de regno Dei: & eos, qui eura indigebant, sanabat.

12 Dies autem ceperat declinare. Et accedentes duodecim, dixerunt illi, Dimitte turbas, vt cunctes in castella villasque quæ circa sunt, diuertant, & inueniant escas: quia hîc in loco deserto sumus.

13 Ait autem ad illos, Vos date illis manducare. At illi dixerunt, Non sunt nobis plus quàm quinque panes & duo pisces: nisi fortè nos edamus, & emamus in omnem hanc turbam escas.

7 ἤκουσε δὲ Ἡρώδης ὁ τετραρχὴς πάντα ἃ ἐποίησεν Ἰωάννης ἐν γαλιλαίᾳ. καὶ ἠσπάζετο αὐτὸν λέγων, ὅτι Ἰωάννης ὁ προφήτης ὁ ἐκ τῆς ἀποκατάστασης ἐστίν. 8 ἄλλοι δὲ ἔλεγον, ὅτι Ἐλισαῖος ὁ προφήτης ὁ ἐκ τῶν παλαιῶν ἀνέστη. 9 ἔτι δὲ ἔλεγον ἄλλοι, ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀνέστη. 10 ἔτι δὲ ἔλεγον ἄλλοι, ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀνέστη. 11 ἔτι δὲ ἔλεγον ἄλλοι, ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀνέστη. 12 ἔτι δὲ ἔλεγον ἄλλοι, ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀνέστη. 13 ἔτι δὲ ἔλεγον ἄλλοι, ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀνέστη.

manum eius quæ fiebant omnia tetrarcha Herodes autem audiebat
שבע דין הרודט טטררכא כלהין דהוין הוין באידרה
à surrexisset qd Ioannes quidam erant dicentes quia erat & ad
apparuisse quod Elias erant dicentes verò alij mortuorum dicit
ות ביהיה: אהרנא דין אמרין הוין דאליא אתהוין
& ait surrexisset antiquis prophetis ex quod propheta & alij
והרונה דנביא מן נביא קדמא קם: ו אמר
hæc iste autem quis est amputaui ego Ioannis caput Herodes
וודם דישיה דיוהנן אנה פסקת מנו דין הנא דהלין
reuerſi eſſet & eum vt cum videret erat & cupiens de quo ego au
טע אנה עלוהי ועבא הוא דנתהויה: וכד הפכו
eos & duxit quod fecerant id omne Iesu recitauerunt apoth
והרונה אשתעויו לישוע כל טדם דעברו ודבר אנון
turbæ Bethsaidz desertum in locum
דוודיהוין לאתרא חורבא דבית צידא: כנשא
eum eis erat & loquens eos & excepit post eum iuerunt cognouissent
מבר יועו אלוו ברתה וקבל אנון וטלל הוא עמהו
sanatione de erant qui egentes & eos Dei regno
מלכותה דאלהא ולאילן דסנקין הוין על אסיותא
erat san
אמא הוין:

quotidianæ oblationis

דקורבא דכליוום

ei & dicunt discipuli eius accesserunt in linare dies expulsi autem
דין שרי יומא דמצלא קרבו תלמידויה ואמרין לה
& oppida qui circa nos sũnt pagos vt cant turbas dicit
די לכנשא דנאלון לקוריה דהרין ולכפרונה
in loco quia cibum sibi & inueniant in eis vt dicit
ישוון כהון ונשכחו להון סיברתא מטל דבאתרא
ad edendum vos eis date Iesus eis dixit sumus edent
יוכא איתין: אמר להון ישוע הכו להון אנתון למאכל
& duo panes quinque quàm plus nobis nõ sunt dixerunt verò
דין אמרין ליה לן יתיר מן חמשא להמן ותרין
populo toti huic cibum & emam' emamus nisi p
דין אלהא אן אזלנן וזבנן סיברתא להנא כלה עמא:

Iesus eis dixit viroꝝ millia quinque quasi enim erant
 הוּן הוּן גִּיר אִיךְ חֲמִשָּׁא אַלְפִין גְּבֻרִין אִמֵר לְהוֹן יִשׁוּעַ
 & fecerunt in discubitu viros quinquaginta discubitus eos fac. discub.
 אִסְמְכוּ אֲנֹן סַמְכַמְתָּ חֲמִשִּׁין אַנְשִׁין בְּסַמְכַמְתָּ : וְעַבְדוּ
 istos Iesus & accepit omnes & fecerunt discub. discipuli ita
 חֲבֹת תְּלִמִידָתָא וְאִסְמְכוּ לְכָל הוֹן : וְנֹסַב יִשׁוּעַ הַנּוֹן
 & fregit & benedi. in caelum & suscepit pifces & duos panes quinque
 חֲמִשָּׁא לְחֲמִין וְתֵרִין נִנְיִן וְחֵר בִּשְׂמִיא וּבִרְךְ וּקְצָא
 omnes & comederunt turbis vt apponeret. discipulis suis & dedit
 וַיִּהְיֶה לְתִלְמִידוֹהִי דְנִסְיֹמֹן לְכִנְשָׁתָא : וְאִכְלוּ כְּלֵהוֹן
 cophinos duodecim quz super fuerunt fragmentorū & fustul. & satu. sūt
 וּסְבַעוּ וּשְׁקֵלוֹ קִצְיָתָא מֵדַם דִּיתְרוֹ תֵרַעְסַר קוֹפִינִין :

דַּעֲרָא דְשִׁלְתָא

eos interrogavit cum eo & discipuli eius solas oraret & cum
 וכר מצלא בלהודויה ותלמידויה עמיה שאל אנון
 ei & dixerunt respoderunt quod sim turbz de me dicunt quem & ait
 אמר מנו אמרין עלי כנשה דאיתי : ענו ואמרין לה
 ex vnus q. propheta autē & alij quod Eliam & alij Baptistam Ioannē
 יוחנן מעמדנא ואחרנא דאליא ואחרנא דין דנביא חד מן
 dicentes quem autē vos eis dixit resurrexit antiquis prophetis
 נביא קדמיא קם : אמר להון אנתון דין מנו אמרין
 ipse Dei Christus & ait Simon respodit quod sim cistis
 אנתון דאיתי ענא שמעון ואמר משיחה דאלהא : הו
 dicerent non cuiquam v hoc eos & admonuit eos phibuit verò
 דין כנא כהון ווהר אנון דהדמ לאנשא לא נאמרין :
 ppetiatur multa hominis vt filius est quia futurū illis & ait
 ואמר להון דעתיד הו ברה דאנשה דסנאיתא נחש
 & cum occidant & Scribis sacerdotū & princip. senioribus a & reprobetur
 ונסתלא מן קשישא ורבי כהנא וספרמ ונקטלונהי
 hoi omni coram erat & dicens resurgat tertio & die
 וליומת דתלתא נקום : ואמר הוא קדם כל נש
 crucem suam & tollat semetipsum abaeget post me venire vult qui
 מן דצנא דנאתא בתרי נכפור בנפשה ונשקול זקיפה
 post me & veniat quotidie
 כל יום ונאתא בתרי :

14 Erant autem fere viti
 quinque millia. Ait autem ad
 discipulos suos, Facite illos
 discubere per cōiuiua quin-
 quagenos.

15 Et ita fecerunt. Et discubuerunt omnes.

16 Accepit autem quinq. panibus & duobus piscibus, respexit in caelum, & benedixit illis: & fregit, & distribuit discipulis suis, vt ponerent ante turbas.

17 Et manducauerunt omnes: & saturati sunt. Et sublatum est quod superfuit illis, fragmentorum cophini duodecim.

18 Et factum est, cum solus esset orans, erant cum illo & discipuli, & interrogavit illos, dicens, Quem ne dicunt esse turbæ?

19 Et illi responderunt, & dixerunt, Ioannē Baptistam, alij autem Eliam, alij verò quia vnus propheta de prioribus surrexit.

20 Dixit autem illis, Vos autem quem me esse dicitis? Respondens Simon Petrus dixit, Christum Dei.

21 At ille increpans illos, precepit ne cui dicerent hoc: dicens,

22 Quia oportet Filium hominis multa pati, & reprobari à Senioribus & principibus Sacerdotum & Scribis, & occidi, & tertia die resurgere.

23 Dicebat autem ad omnes, Siquis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam quotidie, & sequatur me.

14 השם עבר אליו ויש עשרת אלפים ושישים ואלה יושבים לפניו
 ויש עשרת אלפים ושישים ואלה יושבים לפניו
 15 ויש עשרת אלפים ושישים ואלה יושבים לפניו
 ויש עשרת אלפים ושישים ואלה יושבים לפניו
 16 ויש עשרת אלפים ושישים ואלה יושבים לפניו
 ויש עשרת אלפים ושישים ואלה יושבים לפניו
 17 ויש עשרת אלפים ושישים ואלה יושבים לפניו
 ויש עשרת אלפים ושישים ואלה יושבים לפניו
 18 ויש עשרת אלפים ושישים ואלה יושבים לפניו
 ויש עשרת אלפים ושישים ואלה יושבים לפניו
 19 ויש עשרת אלפים ושישים ואלה יושבים לפניו
 ויש עשרת אלפים ושישים ואלה יושבים לפניו
 20 ויש עשרת אלפים ושישים ואלה יושבים לפניו
 ויש עשרת אלפים ושישים ואלה יושבים לפניו
 21 ויש עשרת אלפים ושישים ואלה יושבים לפניו
 ויש עשרת אלפים ושישים ואלה יושבים לפניו
 22 ויש עשרת אלפים ושישים ואלה יושבים לפניו
 ויש עשרת אלפים ושישים ואלה יושבים לפניו
 23 ויש עשרת אלפים ושישים ואלה יושבים לפניו
 ויש עשרת אלפים ושישים ואלה יושבים לפניו

24 Qui enim voluerit animam suam saluam facere, perdet illam. Nam qui perdidit animam suam propter me, saluam faciet illam.

25 Quid enim proficit homo, si lucretur vniuersum mundum, se autem ipsum perdat, & detrimentum sui faciat?

26 Nam qui me erubuerit & meos sermones, hunc Filius hominis erubescet, cum venerit in maiestate sua & Patris, & sanctorum Angelorum.

27 Dico autem vobis verè, Sunt aliqui hic stantes, qui non gustabunt mortem donec videant regnum Dei.

28 Factum est autem post hæc verba ferè dies octo, & assumpsit Petrum & Iacobum & Ioannem, & ascendit in montem vt oraret.

29 Et facta est, dum oraret, species vultus eius altera: & vestitus eius albus & refulgens.

30 Et ecce duo viri loquebantur cum illo: erant autè Moyses & Elias.

31 Visti in maiestate: & dicebant excessum eius, quem completurus erat in Ierusalem.

32 Petrus verò, & qui cum illo erant, grauati erant somno. Et euigilantes, viderunt maiestatem eius, & duos viros, qui stabant cum illo.

perdidit autē qui eam perdet seruare animā suam vult enim qui
24 מן ניר דעבא דנפשה נרא מוכר להמן דין דנוכר
inuat enim quid eam viuificabit is propter me animam suā
נפשה מטלתי הנא מחא לה: 25 מנאגיר מתעדד
is. 6.º facit autē pdit autē animā suā vniuersū mundum qui lucretur homine
בנישא דנאתר עלמא כלה נפשה דין נוכר או נוכר
hominis filium eius pudebit & meorū seruauit mei puduerit quem
26 מן דנברת בי דין ובמלי נבהת כה כרה דאנשא
sacrofandis angelis suis cum patris sui in gloria venerit cum
נא דאתא בשוכתא דאבוהי עם מלאכוהי קישי

Tabernaculorum in festo matutinis
דעפרא לעארא דמטלל

hic qui stant homines quia sunt vobis ego dico veritates
27 שורא אמר אנא לכון דאית אנשא דקימין הרבא
Dei regnum viderint vsque dū mortem gustabunt qui non
ולא נטעמון מותא עדמא דנחזון מלכותה דאלהא
Iesus assumpsit diebus octo quasi hæc verba post autem fuit
28 הוה דין בתר מלא הלון איד תמניא יוכין דבר ישוע
ad orandum in montem & ascendit & Iacobum & Iacobum Simonem
לשמעון וליעקוב וליוחנן וסלק לטורה למצליו
& vestim eius vultus eius species mutata est oraret ipse & cum
29 וכר הו מצלמא אשתחלה חוזה דאפוהו ונחתוהו
erant loquentes viri duo & ecce erant & coruscabant
חויו ומברקין הו: 30 והא תרין נברין ממללין הו
in gloria qui apparebāt & Elias Moses qui erant cum
עמא דאיתיהון מושא ואליא: 31 דאתחוו בתשוכותא
vt completeret erat quem futurū eius exitu de autem erant loquentes
אברין הו דין על מפקנה דעתיד הו דנשתלים
& ij Simon somno erant & grauati in Ierusalem
מאורשלים: 32 ויקרו הו להון בשנחא שמעון והנן
duos & illos gloria eius & viderūt experrethi eūt & vix
תמנה ולמחסן אתתעורו והו שובהה ולהנן תרין
iuxta cum erant qui stantes viderunt
אשון דקימין הו לותה:

24 ος εδρ αβ δελη πλω ψυχλω αυτου στωσιν, οσο λεσς αυ πτω. ος οβ αβ δσπο λεςη πλω ψυχλω αυτου ενεκει ενω
25 ος εδρ αβ δελη πλω ψυχλω αυτου στωσιν, οσο λεσς αυ πτω. ος οβ αβ δσπο λεςη πλω ψυχλω αυτου ενεκει ενω
26 ος εδρ αβ δελη πλω ψυχλω αυτου στωσιν, οσο λεσς αυ πτω. ος οβ αβ δσπο λεςη πλω ψυχλω αυτου ενεκει ενω
27 λεγω δε υμιν, ετσι βινες ηβω ωδ εστωτα, ετσι μ
28 εβλεπο δε μωση και ελιαν λογοις οτουσιν αυτου και αυτου
29 ος εδρ αβ δελη πλω ψυχλω αυτου στωσιν, οσο λεσς αυ πτω. ος οβ αβ δσπο λεςη πλω ψυχλω αυτου ενεκει ενω
30 και ιδου αυθρες δυο στανελαουε αυτου: οβ βινες ησαν Μωσησ και Ηλιασ. 31 οβ εβ δσπο λεςη πλω ψυχλω αυτου ενεκει ενω
32 ο δε Πετροσ και οβ στω αυτου ησαν βεβαρημενοι
ου ποσιν, οβ εβ δσπο λεςη πλω ψυχλω αυτου στωσιν, οσο λεσς αυ πτω. ος οβ αβ δσπο λεςη πλω ψυχλω αυτου ενεκει ενω

bonū mag. mi Iesu Simon dixit ab eo discedere & cepiss. & cūm
 33 וּבְרָ שְׂרִי לְמַפְרָשׁוֹ מִנְּהָ אִמְרָ שְׁמַעוֹן לְיִשׁוּעַ רַבִּי שְׂפִיר
 vnum tibi tabernacula tria & faciamus simus. vt hic nobis est
 הוּ לֶן דְּהַרְנָנָה נְהוּא וְנַעֲבַד תְּלַת מַטְלִינִן לְךָ הַדְּמָה
 diceret quid erat sciens & non vnum & Eliz vnum & Moſi
 וְלִמּוֹשֶׁה הָדָא וְלֵאֲלִיָּהּ הָדָא וְלֵאֲלִיָּהּ הָדָא הוּא מִנְּמָא אִמְרָ :
 & timuerūt eos & operuit nubes fuit hęc dixisset & cūm
 34 וּבְרָ אִמְרָ הֲלִינִן הוּא עֲנָנָא וְאַטְלַרְתָּ עֲלֵיהוֹן וְדַחְלוֹ
 de fuit & vox in nubē q̄ ingredieb. & Eliam Moſem viderent cū
 כְּדָ הָזוֹ לְמוֹשֶׁה וְלֵאֲלִיָּהּ דְּעֵלוֹ בְּעֵנָנָא : 35 וְקֵלָא הוּא אִמְרָ
 fuit & cūm audite eum dilectus filius me⁹ hic est quz dic. nube
 עֲנָנָא דִּאִמְרָ הֵנוּ בְּרָךְ חֲבִיבָא לְהָ שְׁמַעוֹ : 36 וְכֵד הוּא
 non & cuiquam ſiluerunt & illi ſolus Ieſus inuētus est vox
 קֵלָא אֲשַׁחֲבַת יִשׁוּעַ כְּלַחֲדוּדֵיהּ וְהִנְנוּ שְׂתַקּוּ וְלֵאֲנֵשׁ לָא
 quod viderant id diebus in illis dixerunt
 אִמְרוּ בְּהִנְנוּ יוֹמְתָא מְרָם דְּרָחוּ :
 Ieiunij ſecūdz hebdomadis in ſabbatho ſecūdz

דְּתַרְיָן בְּשַׁבְּתָא דְּשַׁבְּתָא דְּבִרְצוּמָא

eis occurrerūt mōte de deſcederēt eū qui poſt eum in die & fuit
 37 והוא ליומא רבתרה כד נהתימן טורא פנעו בהון
 & dixit exclamavit illa turba de vnus & vir multz turbz
 כְּנִשָּׂא כְּנִיָּאָא : 38 וְנִבְרָא הָד מִן כְּנִשָּׂא הוּ קֵעָא וְאִמְרָ
 mihi est qui vnicus fili⁹ me⁹ ad me cōuertere abs te ego peto Doctoz
 מְלַפְנָא כְּעָא אִנָּא מִנְּךָ אֲתַפְנִי עֲלֵי בְרִי דִּיחִידִיָּא הוּ לִי :
 & ſpiritus & ſpūm & ſpūm & ſpūm & ſpūm & ſpūm & ſpūm & ſpūm & ſpūm
 39 וְרוּחָא עֲרִיָּא עֲלֵיהוּ וְמִן שְׁלִיָּא קֵעָא וְמַחְרָק שְׁנוּהָ
 & effragitani cōminuit eum quādo ab eo diſcedit & vix & diſcepit
 וּמַרְעֵרַת וְלִמְחִסִּין פְּרַקְאָ מִנְּהָ טָא דְּשַׁחֲקַתָּהּ : 40 וְכַעֲתִּי
 Ieſus autem reſpondit poterant & non vt eiicerēt eum diſcipulis ſuis
 מִן תְּלַמִּידִין דְּנַפְקוּנְהוּ וְלֵא אֲשַׁחֲבוּ : 41 עָנָא דִּין יִשׁוּעַ
 quonſque & peruerſa fidelis quz non generatio o & dixit
 אִמְרָ אִין שְׂרַבְתָּא דְּלֵא טַחֲמָנָא וְעַמְקַמְתָּא עֲרָמָא
 filium tuum huc adducito & ſuſtinebo vos apud vos ero tandem
 לְאִמְתִּי אִהוּא לִוְחָבוֹן וְאִסִּיבְרָכוּן קִרְבִּיָּהּ לְכַא לְבָרְךָ :

33 Et factum est, cum di-
 scederent ab illo, ait Petrus
 ad Iesum, Preceptor, bonum
 est nos hic esse: & faciamus
 tria tabernacula, vnum tibi,
 & vnum Moysi, & vnum E-
 lię, neſciens quid diceret.
 34 Hęc autem illo loquen-
 te, facta est nubes, & obum-
 brauit eos: & immerunt, in-
 trantibus illis in nubem.
 35 Et vox facta est de nube,
 dicens, Hic est Filius meus
 dilectus: ipsum audite.
 36 Et dum fieret vox, inuen-
 tus est Ieſus ſolus. Et ipsi ta-
 cuerunt, & nemini dixerunt
 in illis diebus quicquam ex
 his qui viderant.

37 Factum est autem in ſe-
 quenti die, deſcendentibus
 illis de monte, occurrit illi
 turba multa.

38 Et ecce vir de turba ex-
 clamauit, dicens, Magiſter,
 obſecro te, respice in filium
 meum, quia vnicus est mihi:

39 Et ecce ſpiritus appre-
 hendit eū, & ſubitō clamat,
 & elidit, & diſſipat eum cum
 ſpuma: & vix diſcedit dila-
 tiās eum.

40 Et rogauit diſcipulos
 tuos vt eiicerent illum, & nō
 poterunt.

41 Reſpondens autem Ie-
 ſus, dixit, O generatio infi-
 delis & peruerſa, vſquequo
 ero apud vos, & patiar voſ?
 Adduc huc filium tuum.

33 וּבְרָ שְׂרִי לְמַפְרָשׁוֹ מִנְּהָ אִמְרָ שְׁמַעוֹן לְיִשׁוּעַ רַבִּי שְׂפִיר
 34 וּבְרָ אִמְרָ הֲלִינִן הוּא עֲנָנָא וְאַטְלַרְתָּ עֲלֵיהוֹן וְדַחְלוֹ
 35 וְקֵלָא הוּא אִמְרָ
 36 וְכֵד הוּא
 37 והוא ליומא רבתרה כד נהתימן טורא פנעו בהון
 38 וְנִבְרָא הָד מִן כְּנִשָּׂא הוּ קֵעָא וְאִמְרָ
 39 וְרוּחָא עֲרִיָּא עֲלֵיהוּ וְמִן שְׁלִיָּא קֵעָא וְמַחְרָק שְׁנוּהָ
 40 וְכַעֲתִּי
 41 אִמְרָ אִין שְׂרַבְתָּא דְּלֵא טַחֲמָנָא וְעַמְקַמְתָּא עֲרָמָא

42 Et cum accederet, elise illum dæmonium, & dissipavit. Et increpavit Iesus spiritum immundum, & sanavit puerum: & reddidit illum patri eius.

43 Stupebant autem omnes in magnitudine Dei: omnibusque mirantibus in omnibus quæ faciebat, dixit ad discipulos suos.

44 Ponite vos in cordibus vestris sermones istos: Filius enim hominis futurum est ut tradatur in manus hominũ.

45 At illi ignorabant verbum istud, & erat velatum ante eos, ut non sentirent illud: & timebant eum interrogare de hoc verbo.

46 Inttauit autem cogitatio in eos, quis eorum maior esset.

47 At Iesus videns cogitationes cordis illorum, apprehendit puerum, & statuit illum secus se, & ait illis.

48 Quicumque susceperit puerũ istum in nomine meo, me recipit: & quicumque me receperit, recipit eum qui me misit. Nam qui minor est inter vos omnes, hic maior est.

49 Respondens autem Ioannes dixit, Preceptor, vidimus quendam in nomine tuo eicientem dæmonia, & prohibuimus eum, quia non sequitur nobiscum.

50 Et ait ad illũ Iesus, Nolite prohibere. Qui enim nō est aduersum vos, pro vobis est.

& obiurg. & strid. facit eũ illud demoniũ pstravit enim eum adduceret & eum
 וְכִּי מִקְרִיב לֵה אַרְמִיָּה דִּיּוּא הוּ וּמַעְסָרָה וּכְאֵם
 patri suo & dedit eũ puerum & sanavit immundum illũ spiritum Iesus
 יִשׁוּעַ בְּרוּחָא הִי טַנְפַתָּא וְאַסִּיָּה לְטַלְיָא וְיִהְיֶה לְאַבְוֹתָי
 admirans omnis homo & cũ Dei ob magnificentiã omnes & mirati sunt
 וְאַתְדַּמְרוּ כֻלְהוֹן בְּרִבּוּתָהּ דְּאַלְהָא וְכֹד כֻּלְּנָשׁ מִתְדַּמְר
 reponite discipulis suis dixit Iesus quæ faciebat oibus super eos
 הוּיָא עַל כָּל דְּעַבְד יִשׁוּעַ אִמְר לְתַלְמִידוּהוּ: 44 סִימו
 futurũ est hominis enim filius in aures vestras hos sermones vos
 אַתְמוּן מַלְיָא הַלִּין בְּאַדְנִיכוֹן בְּרַה נִיר דְּאַנְשָׁא עֵתִיד
 intellexerunt non autem illi hominum in manus ut tradatur
 תַּשְׁתַּלֵּם כְּאַיְדֵי בְנֵי נָשָׂא: 45 הַנּוּן דִּין לֹא אִשְׁתּוּדְעוּהָ
 cognosceret eũ ne ab eis erat occultus quia hunc sermonem
 לְבַלְתָּא הִדְאָא מַטְל דְּכַסְכַּסָּא הוּתַּ מְנַהֵן דְּלֹא נִדְעוּנָהּ
 hoc sermone de qui cum interrogarent erant & timebant
 וְהַלִּין הוּוּ דְּנִשְׂאָל וְנִהֵי עֲלֵיהּ עַל מַלְתָּא הִדְאָא:
 Iesus inter eos magna quisnam cogitatio in eos & intravit
 וְעַלְתָּא בְּהוֹן מַחְשַׁבְתָּא דְּמִנו כִּי רַב בְּהוֹן: 47 יִשׁוּעַ
 & statuit eum puerulum & accepit cordis eorũ cogitationem cognovit autem
 הוּוּ יוּעַ מַחְשַׁבְתָּא דְּלְבָהוֹן וְנִסַּב טַלְיָא וְאַקִּימָה
 hunc sicut puerulum qui excipit is omnis eis & dixit
 לְוַתָּה: 48 וְאַמְר לְהוֹן כֻּל מִן דְּמַקְבֵּל טַלְיָא אִיךְ הִנָּא
 & misit me eum excipit excipit qui me & is excipit is me in nomine
 שְׁמִי לִי הוּוּ מַקְבֵּל וְמוֹן דְּלִי מַקְבֵּל מַקְבֵּל לְמִן דְּשִׁדְרָנִי
 Ioannes & respondit magna erit is inter vos oēs & minimus enim is
 אִנָּא נִיר דְּעוּדָר בְּכֻלְכוֹן הִנָּא נְהוּא רַב: 49 וְעַנָּא יוֹחָנָן
 & eũ prohibuit in nomine tuo Dæmonia quæ eicient hominẽ vidimus mag. nos. & nō
 וְאַמְר רַבִּין חֲזוֹן אַנְשׁ דְּמַפְק שְׂאַדְיָא בְּשַׁמְךְ וּכְלִינְיָהּ
 ne Iesus eis dixit postre nobiscũ venit quod nō oportet
 עַל דְּלֹא אַתָּא עִמָּן בְּתַדָּךְ: 50 אִמְר לְהוֹן יִשׁוּעַ לֹא
 est pro vobis aduersum vos est qui non enim is prohibuit
 וְכֻלּוֹן מִן נִיר דְּלֹא הוּוּ לְוַקְבֵּלְכוֹן חֲלִפִיכוֹן הוּוּ:
 resurrectionem post sextã in sabbatho vnus ad vespertas
 דְּרַמְשָׁא דְּהַד בְּשַׁבָּא דוּ דְּבַתָּר קִימַתָּא

42 ἔτι δὲ προσεγγίσας αὐτῷ, ἐξέβριξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, καὶ σάωσε αὐτὸν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. 43 ὅτε ἐπληθύνθη δὲ πάλιν τῆς μαθητείας αὐτοῦ, ἐπέσειπεν αὐτὸν ὁ ἴσους, λέγων· ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι ἐν χερσὶν ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτείνεσθαι, καὶ τρεῖς ἡμέρας μεθυσθῆναι ἐν σπλάγχνοις. 44 ἡ δὲ ἡμεῖς οἱς τὰ ὅτι ἐπληθύνθη ἡ μαθητεία αὐτοῦ, οἱ δὲ ἠγρόνουν τὸ ρήμα τούτου, καὶ ἦν ἡ ψῆφος αὐτοῦ καὶ οὐκ ᾔστευον αὐτὸν. 45 οἱ δὲ ἠγρόνουν τὸ ρήμα τούτου, καὶ ἦν ἡ ψῆφος αὐτοῦ καὶ οὐκ ᾔστευον αὐτὸν. 46 εἰς ἡλὲν δὲ ἀπαγγελλόμενος ἐς αὐτοῖς, ἦν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι ἐν χερσὶν ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτείνεσθαι, καὶ τρεῖς ἡμέρας μεθυσθῆναι ἐν σπλάγχνοις. 47 ὁ δὲ ἴσους ἰδὼν τὸν ἀπαγγελλόμενον τῆς καρδίας αὐτοῦ, ἔλεγεν αὐτῷ· ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι ἐν χερσὶν ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτείνεσθαι, καὶ τρεῖς ἡμέρας μεθυσθῆναι ἐν σπλάγχνοις. 48 καὶ εἰπὼν αὐτοῖς, ὅτι ἐὰν δέξῃται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἀποκτείνῃ αὐτὸν, καὶ τρεῖς ἡμέρας μεθυσθῆναι ἐν σπλάγχνοις, καὶ ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι ἐν χερσὶν ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτείνεσθαι, καὶ τρεῖς ἡμέρας μεθυσθῆναι ἐν σπλάγχνοις. 49 ἀπεκρίθη δὲ ὁ ἴσους, λέγων· ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι ἐν χερσὶν ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτείνεσθαι, καὶ τρεῖς ἡμέρας μεθυσθῆναι ἐν σπλάγχνοις. 50 ἔτι περὶ αὐτοῦ ὁ ἴσους, μὴ καταλάβετε ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἀποκτείνω τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τρεῖς ἡμέρας μεθυσθῆναι ἐν σπλάγχνοις.

faciem suam paravit ascensionis eius dies impleantur vt cum & fuit
 והוא דכר מתמלין יומתא דסולקה אתקן פרצופה
 faciem suam ante nuntios & misit in Ierusalem ad eundem
 דנאול לאורשלם : 52 ושדר מלאכא קדם פרצופה
 ei ppararent vt Samaritanorum in pagum ingressi sūt & eūtes
 ואולו עלו לקריתא דשמריא איד דנתקנון לה ;
 erat ponens versus Ierusalem faciem suam quia receperūt eū & non
 ולא קבלוהי מטל דפרצופה לאורשלם סים הוא
 53 דixerunt discipuli eius & Ioannes Iacobus vidisset & cum ad eundem
 למאול : 54 וכר חזו יעקוב ויוחנן תלמידוהי אמרון
 לה מרון עבא אנת דנאמר ותחות נורא מן שמא
 eos & oburgauit & conuersus est fecit Elias etiam sicut eos & consumat
 ותסוי אנון איד דאוי אליא עכד : 55 ואתפני וכאא כהון
 enim filius spiritus vos estis & dum alium in pagum ipsi
 ואמר לא ידעין אנתון דאידא אנתון רוחא : 56 כרה ניר
 & exierūt ad viuificandū sed animas ad perdendū venit nos hominis
 דאנשא לא אתא למוכדו נפשאת אלה למחיו ואולו
 ei dixit in via irent & dum alium in pagum ipsi
 להון לקריתא אחרתא : 57 וכר אזלין באורחא אמר לה
 ei dixit Dñe mi tu quò ieris in locum post te veniam quidā
 אנשאתא בתרך לאתר דאול אנת מרי : 58 אמר לה
 caeli & volueribus ipsis sunt foueae vulpibus Iesus
 ישוע לתעלה נקעא אית להון ולפרחתא דשמריא
 caput suum fulciat vbi ei non est hominis autem filio nidi
 מטלאא לברה דין דאנשא לית לה איכא דנסמוך רישה :
 mihi permittite Dñe mi ei dixit verò ipse post me venito ad alium & ait
 59 ואמר לאחרנא תא כתריהו דין ואמר לה מרי אפס לי
 sine Iesus ei dixit patrem meū sepeliam abeam prius
 לוקדם אזל אקבר אבי : 60 אמר לה ישוע שבוק
 regnum euangeliza abi & tu mortuos suos sepelientes mortuos
 מיתא קברין מיתיהון ואנת זל סבר מלכותה
 Dei
 דאלהא :

51 Factum est autem dum
 completetur dies assumptio-
 nis eius, & ipse faciem suam
 firmavit vt iret in Ierusalem.
 52 Et misit nuntios ante es-
 pectum suum : & euntes in-
 trauerunt in ciuitatem Sa-
 maritanorum vt pararet illi.
 53 Et non receperunt eum:
 quia facies eius erat euntes
 in Ierusalem.
 54 Cùm vidissent autem di-
 scipuli eius Iacobus & Ioan-
 nes, dixerunt, Domine, vis
 dicamus vt ignis descendat
 de caelo, & consumat illos?
 55 Et conuersus increpauit
 illos, dicens, Nescitis cuius
 spiritus estis.
 56 Filius hominis non venit
 animas perdere, sed saluare,
 Et abierunt in aliud castellū.
 57 Factum est autem, am-
 bulantibus illis in via, dixit
 quidam ad illum, Sequar te
 quocunq; ieris.
 58 Dixit illi Iesus, vulpes
 foueas habent, & volucres
 caeli nidos: Filius autem ho-
 minis nou habet vbi caput
 suum reclinet.
 59 Ait autem ad alterum,
 Sequere me. Ille autē dixit,
 Domine, permittite mihi pri-
 mium etc, & sepelire patrem
 meum.
 60 Dixitque ei Iesus, Sine
 vt mortui sepeliāt mortuos
 suos: tu autem vade, & an-
 nuntia regnum Dei.

51 והוא דכר מתמלין יומתא דסולקה אתקן פרצופה
 52 ושדר מלאכא קדם פרצופה
 53 דנאול לאורשלם :
 54 וכר חזו יעקוב ויוחנן תלמידוהי אמרון
 55 ואתפני וכאא כהון
 56 כרה ניר
 57 וכר אזלין באורחא אמר לה
 58 אמר לה
 59 ואמר לאחרנא תא כתריהו דין ואמר לה מרי אפס לי
 60 אמר לה ישוע שבוק

61 Et ait aliet, Sequar te Domine: sed permittit mihi primum renuntiare his qui domi sunt.

62 Ait ad illum Iesus, Nemō mittēs manum suam ad aratrum, & respiciens retrō, aptius est regno Dei.

aurem prius Dñe mi post te veniam alius ei dixit
אמר לו אחרנא אתה בתוך מרי לוקדם דין
& veniam domificis meis vale dicam iens mihi post
ci dixit
62 אמר לה
& respicit parū boū aratrum ad manum suā admouet homo non
ויעיל לא אנה רמא אודה על הרבנא דפרנא והאר
Dei ad regnum & aptus est à regno
והסתרה והושה למלכותה דאלהא:

CAP. X.

10 Caput

קפלאון

candidatorum hebdomadis in sabbatho quarto die

דיום ארבעא בשבטא דשבטא דחורא

1 Post hanc autem designauit Dominus & alios septuagintaduos, & misit illos binos ante faciem suam, in omnem ciuitatem & locum quo erat ipse venturus.

septuaginta alios discipulis suis è Iesus secreuit hanc post
בשר הלון פרש ישוע מן תלמידיה אחרנא שבעין
& ciuitatem locum in omnem faciē suam ante duos eos
וידר אנון תרין תרין קדם פרעופה לכל אתר ומדינא
& operarij multa messis eis & dixit ve veniret erat quo facta
ויעד הוא למאול: ואמר להון העדא סני ופעלא
in messem suam operarios ut emittat messis Domino à igitur penite
ויעדו בעו הכיל מן מרא העדא דנפק פעלא לחעדדו:

2 Et dicebat illis, Messis quidem multa, operarij autē pauci, Rogate ergo Dominū messis, ut mittat operarios in messem suam.

והוּא אַנאַ משדר אַנאַ לכּון איך אמרא בני דאבא
calceos neque peram neque marsupia vobis portaueritis ne
לא תשקלון לכּון כיסא ולא תרמלא ולא מסנא
& in quam rogaueritis ne in via cuiusquam & deperit
והוּא דאנש באורחא לא תשאלון: ולא ינא

3 Ite: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos.

huic domui pax dicite prius eritis quā intrātes domum
והוּא דעאלון אנתון לוקדם אמרו שלמא לביתא
verò etiā pax vestra super eum requiescet pacis filius illic fuerit
אן אתא תמן בר שלמא נתתניה עלוהי שלמכון ואן דין
reuerteretur ad vos pax vestra est
א שלמכון עליכון נהפוך:

4 Nolite portare faculum, neque peram, neque calceamenta: & neminem per viam salutaueritis.

5 In quacunque domum intraueritis, primum dicite, Pax huic domui

6 Et si ibi fuerit filius pacis, requiescet super illum pax vestra: sin autem, ad vos reuertetur.

61 ειπεν δε ειπρος αυτου ο ιησους και ερεπεισιν δε οπιτροφοι μοι ποσολαβουσι τις εις τον οικον μου. 62 και ειπεν αυτου ο ιησους, ουδεις εβαλα τον πλουχον αυτου εις κρησιν, και βλεπων εις τα οπισθος, εστιν αεικλιος του βασιλειου του θεου.

Κεφ. 10.

1 Ματα δε τω πε αδε εδεν ο κωλος και ετροεις εδ δη μηκοντα, και ετι ελθων αυτου εις αυτον ειπεν αυτου, εις ποσολαβουσι τις εις τον οικον μου. 2 και ειπεν αυτου ο ιησους, ουδεις εβαλα τον πλουχον αυτου εις κρησιν, και βλεπων εις τα οπισθος, εστιν αεικλιος του βασιλειου του θεου. 3 και ειπεν αυτου ο ιησους, ουδεις εβαλα τον πλουχον αυτου εις κρησιν, και βλεπων εις τα οπισθος, εστιν αεικλιος του βασιλειου του θεου. 4 και ειπεν αυτου ο ιησους, ουδεις εβαλα τον πλουχον αυτου εις κρησιν, και βλεπων εις τα οπισθος, εστιν αεικλιος του βασιλειου του θεου. 5 και ειπεν αυτου ο ιησους, ουδεις εβαλα τον πλουχον αυτου εις κρησιν, και βλεπων εις τα οπισθος, εστιν αεικλιος του βασιλειου του θεου. 6 και ειπεν αυτου ο ιησους, ουδεις εβαλα τον πλουχον αυτου εις κρησιν, και βλεπων εις τα οπισθος, εστιν αεικλιος του βασιλειου του θεου.

